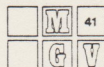

Nederlanders over pedofilie

Gerhard Nijhof*

Pedofilie raakt in Nederland in een beginstadium van publieke discussie. Die discussie speelt zich voornamelijk vooral af in kringen van degenen die professioneel met pedofilie van doen hebben.¹

Over de opvattingen die in de Nederlandse bevolking leven is weinig bekend.

Om hiervan een eerste indruk te krijgen is aan een representatieve steekproef van de Nederlandse bevolking (n=1018) gevraagd hun mening te geven over een aantal uitspraken die op pedofilie betrekking hebben.² Hun werd gevraagd zich in de volgende situatie in te denken: "Stelt U zich voor dat U te weten komt dat een bekende³ van U graag met kinderen stoeit en er kennelijk plezier in heeft hen seksueel aan te halen en te strelen". Daarop werden hun 8 vragen voorgelegd, die alle betrekking hadden op de mate waarin men pedofielen in zijn nabijheid zou willen toelaten, dan wel de sociale distantie die men ten opzichte van hen wil betrachten.

De resultaten van deze peiling van de houding tegenover pedofielen zijn als volgt:

<i>Stelt U zich voor dat U te weten komt dat een bekende van U graag met kinderen stoeit en er kennelijk plezier in heeft hen seksueel aan te halen en te strelen.</i>			
	Ja	?	Nee
1. Zou U dan nog wel enig contact met hem willen hebben?	29%	10%	60%
2. Zou U toestaan dat zo iemand geregeld als vriend bij U op bezoek komt?	24	12	62
3. Zou U er bezwaar tegen maken als U met hem zou moeten samenwerken, bij voorbeeld als kollega op het werk?	26	9	64
4. Zou U zo iemand als naaste buurman willen hebben?	38	17	44
5. Zou U met hem over eigen zorgen en problemen willen praten?	23	8	69
6. Stel dat U kinderen hebt, zou U dan toestaan dat zo iemand zorgdraagt voor Uw kinderen, bij voorbeeld als onderwijzer?	13	9	77

* Drs G. Nijhof is socioloog en werkzaam bij het Instituut voor preventieve en Sociale Psychiatrie, Erasmus Universiteit Rotterdam.
Adres: Erasmus Universiteit, Dr Molewaterplein 50, postbus 1738, Rotterdam.

Nederlanders over pedofilie

	Ja	?	Nee
7. Zou U toestaan dat zo iemand op Uw eigen kinderen past, bij voorbeeld als babysitter?	4	5	89
8. Zou U toestaan dat zo iemand met Uw dochter – of met iemand anders die U nastaat – trouwt?	9	21	68

Bij nadere analyse van de gegevens blijkt er geen verschil in houding ten aanzien van pedofilie te bestaan tussen mannen en vrouwen. Er bestaat geen samenhang van betekenis tussen geslacht en de acht vragen over pedofilie (de korrelatie-coëfficiënten⁴ variëren tussen .02 en .08). De houding varieert wel met de leeftijd: jongeren staan toleranter tegenover pedofielen. De korrelatie van leeftijd met 4 van de 8 items over pedofilie is significant en varieert van .15 tot .23. Dat betekent dat ouderen meer bezwaren hebben tegen kontakten met een pedofiel dan jongeren, hun weerstand tegen een pedofiel als vriend is ook groter, ze zouden ook minder makkelijk eigen problemen met hem bespreken dan jongeren, terwijl ouderen tenslotte meer bezwaren (zouden) maken tegen een huwelijk van een pedofiel met iemand die hen nastaat.

Naarmate het opleidingsnivo hoger is, toont men zich voorts (althans in de beantwoording van deze enquête-vragen) wat toleranter ten aanzien van pedofilie. Opleiding heeft met alle 8 items over pedofilie een significante korrelatie (variërend van .11 tot .27). De laagste korrelatie is die met 'samenwerken als kollega'. De hoogste korrelaties tonen de items over 'kontakt' en over 'als vriend op bezoek'. Over een pedofiele kollega verschillen meer en minder opgeleiden kennelijk niet erg van mening. Dat doen ze wat sterker met betrekking tot kontakten in de privé-sfeer. Met een andere indicatie van de sociale status van iemand in de samenleving, inkomen, toont deze houding ten opzichte van pedofielen geen enkel verband.

Het al of niet hebben van kinderen blijkt tenslotte wel van betekenis voor de houding ten opzichte van pedofilie. Degenen die zelf kinderen hebben staat ietwat (korrelaties variëren van .17 tot .23) afwijzender tegenover kontakten met pedofielen in de persoonlijke sfeer (als vriend, als huwelijkspartner voor iemand waar men zich bij betrokken voelt, als iemand waar men problemen mee bespreekt), dan mensen zonder kinderen.

¹ Bernard, F., Pedofilie, 1974. Bussum, Aquarius. Rouweier-Wuts, L., Pedofielen in contact of conflict met de samenleving? 1976. Deventer, Van Loghum Slaterus.

Werkgroep Pedofilie. Pedofilie en samenleving, rapport van een werkgroep ingesteld door het Nationaal Centrum voor Geestelijke Volksgezondheid, 1976. Utrecht.

Corrie Nijhof*

- 2 Het onderzoek is een uitvloeisel van de activiteiten van de Werkgroep Pedofilie van het Nationaal Centrum voor Geestelijke Volksgezondheid. Bij het opstellen van de vragenlijst is overleg gepleegd met dr W.J. Sengers en drs W. van Rijssel, destijds respectievelijk voorzitter en lid van deze werkgroep.
- 3 De vragen werden zodanig geformuleerd dat deze alleen betrekking hadden op pedofilie bij mannen. Het is niet onmogelijk dat meting van de houding ten opzichte van pedofiel gedrag van vrouwen afwijkende resultaten oplevert.

Het feit dat ik, noch iemand van degenen die de vragenlijst vooraf hebben doorgezien, die eenzijdigheid hebben opgemerkt is wellicht een aanwijzing dat gedrag van vrouwen ten opzichte van kinderen zelden als pedofiel gekarakteriseerd wordt en daarom ook niet afgewezen wordt.

- 4 Als in dit artikel een correlatie-coëfficiënt wordt vermeld is dat de produkt-moment-correlatie-coëfficiënt van Pearson. De kans dat een waarde van deze coëfficiënt van .08 of hoger op toeval berust is 1%

De afkorting van de V is vermeld omdat dat een belangrijk punt is voor de groep met kinderen en om te voorkomen dat de afkorting van de V te veel wordt gebruikt.

1. Zou u het nog wel enigszins interessant vinden om te lezen te zijn?
2. Zou u erachter dat de wereld gewijsd is veranderd in zijn houding ten opzichte van kinderen?
3. Zou u de houding tegen kinderen als V met het kind ook opzien vaker vinden, die voorheking hadden op pedofiel werk?
4. Zou u de houding als vader, moeder of wettelijk voogd?
5. Zou u met het kind over open zinnen en problemen willen praten?

Redaktieuitbreiding

Per 1 januari is de redactie uitgebreid met mevrouw Corrie van Eijk-Osterholt (Rotterdam). Zij kreeg bekendheid door haar boek 'Laten ze het maar voelen', Van Gennep, 1972.

Naar aanleiding van de vele verzoeken om hulp als reactie op haar boek, richtte zij in '74 samen met enkele juridische en medische medewerkers van de Erasmus Universiteit, de Rotterdamse Adviesgroep Psychiatrische Patiënt op, die wekelijks in een wijkcentrum in Rotterdam spreekuur houdt.

Mevrouw Van Eijk is ook lid van de Commissie Van Dijk.